

Stĺpek po našem

Pokračovanie z 3. strany

Potešilo ma aj to, že sem minule mal pravdu aj s tú zimu, kerú ešte nikdy vlci nezežraly, ale dúfam aj to, že keď budete totok čítať bude už konečne po nej a v ľufce už bude cítiť jar. Užili zme si snehu aj mrazu dosci, kalendár už ukazuje koniec marca, nakoniec máme už aj po Veľkej noci, tak by nezaškodilo aj trocha toho tepla. Verím, že aj navzdory múdrym radám z Modry sa väčšina z nás v zdraví zendeme na Vínnych trhoch v pezinškom kulturáku a každý si tam nándeme to svoje. No ale doťedy by ste mali scihnúť keď né povázať, tak aspon porezať vinohrady, aby bolo čo koštovať aj nabudúci rok.

Taxa majte pekne a pštie!

Zúčtú Váš strýco Lajo
strycolajo@centrum.sk

Narcis - symbol boja s rakovinou

V piatok 8. apríla sa uskutoční dobrovoľná verejná finančná zbierka Deň narcisov 2005, ktorú organizuje Liga proti rakovine SR, prostredníctvom ďalších spoluorganizátorov. V našom meste sú nimi Klub Venuša Pezinok a Slovenský skauting - 31. zbor Modrý oblak.

Každý člen hliadky musí byť označený na viditeľnom mieste identifikátormi dobrovoľníka Dňa narcisov. Peniaze sa budú zbierať do uzavretých pokladničiek označených logom LPR a symbolom akcie. Dobrovoľný finančný príspevok nie je podmie-

nený kúpou kvietka - narcisu, a jeho výška nie je ničím limitovaná.

Veríme, že aj občania Pezinoka a okolitých obcí sa aktívne zapoja do zbierky a pomôžu dobrej veci. Podporu tejto akcie vyjadrite aj tým, že sa ozdobíte nežným kvietkom jari - narcisom, ktorý dostanete od člena hliadky, povereného vykonávaním dobrovoľnej finančnej zbierky. Zbierka sa začína o 9.00 hod.

Nádej ľudí, ktorým je súdený ťažký boj s rakovinou je aj našou nádejou.

Anna Štilhammerová
vedúca klubu Venuša

Na Etnofestivale - výlet do Ázie

Poslednú februárovú sobotu ovládol pezinšské Kultúrne centrum čulý ruch. Chýr o tom, že sa po dvojročnej prestávke bude opäť konať Etnofestival, sa pravdepodobne šíril veľmi rýchlo. Dôkazom toho bol aj úctyhodný počet návštevníkov tohto zaujímavého podujatia, ktoré sa v Pezinku uskutočnilo už po treťi raz. Filmy, prednášky, fotografie, hudba a tanec, to všetko čakalo tých, ktorí sa prišli nielen zabaviť, ale aj spoznať a poodhaliť tajomstvá vzdialených kultúr. O tom ako takýto festival vzniká a či aj tento ročník splnil očakávanie jeho organizátorov som sa porozprávala s Rastom Kuttnerom, Lajom Slimákom a Petrom Bittnerom z OZ P.R.D.

n Na začiatku je vždy myšlienka, nápad. Vám sa podarilo zorganizovať podujatie, ktoré na relatívne malej ploche ponúka návštevníkovi oveľa viac ako iba prvoplánovú zábavu...

Rasťo: To, či sa nám to naozaj podarilo musia asi povedať iní, ale ak môžem hovoriť za nás, boli sme vcelku spokojní, najmä pre to, že tento ročník mal oproti tým predchádzajúcim naozaj priškrtený rozpočet a rodil sa v rekordne krátkom čase. Na druhej strane sme už mali za sebou dva úspešné ročníky, takže sme sa ako organizátori snažili vychytať všetky muchy a stavili sme na osvedčenú dramaturgiu, ktorá zaujala a páčila sa. Čokoľvek robíme, chceme, aby malo myšlienku. Chceme, aby ľudia, ktorí chodia na naše akcie, boli nejakým spôsobom aktívne zapojení do toho čo sa deje okolo nich. Idea zorganizovať Etnofestival vznikla v roku 2001. Medzi našimi kamarátmi je veľa takých, ktorí cestujú po svete, fotia, nakrúcajú filmy, alebo robia hudbu, ktorá nejakým spôsobom hľadá inšpiráciu v iných kultúrach... Napadlo nás, že by bolo možno fajn, keby o ich postrechoch, zážitkoch či nápadoch vedeli aj ostatní. Pôvodne sme si mysleli, že pôjde o menšie, komornejšie

podujatie, naozaj nás prekvapil záujem, s ktorým sa festival stretol.

n Okrem entuziazmu a nevyhnutných financií je pri takýchto projektoch určite veľmi dôležitá aj aktívna spolupráca s inými organizáciami. Ako je to v prípade Etnofestivalu?

Rasťo: Samozrejme, peniaze získavané z rôznych grantov či od sponzorov spolu s entuziazmom nestačia. My sme radi, že sa nám už dlhé roky darí spolupracovať s Kultúrnym centrom, ktoré nám opäť poskytlo organizačnú výpomoc ako aj svoje priestory. Vzhľadom na to, že ide o podujatie zložené z viacerých sekcií, ktoré prebiehajú viac-menej paralelne sa nám táto voľba ukázala ako šťastná. Návštevníci tak bez stresu a naháňania majú všetko pod jednou strechou, stačí si len vybrať.

Organizátor Rasťo Kuttner v rozhovore s Andrejom Bánom z OZ Človek v ohrození.

Nemenej vzácna je pre nás aj spolupráca s OZ Človek v ohrození, ktoré výrazne participovalo na programovej zložke všetkých troch ročníkov podujatia. Sú to skvelí ľudia, fotoreportéri, redaktori, ktorí nielen mapujú život a problémy v iných krajinách, ale zároveň sa aj aktívne podieľajú na rôznych záchranných projektoch tam, kde je to potrebné. Aj preto im je filozofia tohto podujatia blízka a poskytli nám do sekcie Pohyblivé obrázky snímky zo svojho vzácného ar-

chívu filmového festivalu Jeden svet. Zároveň je to združenie vďaka, ktorému je súčasťou každého Etnofestivalu aj vernisáž výstavy zaujímavých fotografií z rôznych kútov sveta.

Naše poďakovanie však rovnako patrí aj všetkým kamarátom a spriazneným dušiam, ktorý nám nezištne podali pomocnú ruku a to nielen v prípade Etnofestivalu.

n Podľa všetkého sa zdá, že programová ponuka tohtoročného Etnofestivalu splnila očakávanie návštevníkov. Z čoho ste vychádzali pri jej zostavovaní?

Lajo: Predovšetkým sme celý program opäť rozdelili na niekoľko sekcií, aby mal každý šancu vybrať si to, čo ho zaujíma. Aj tentoraz to bola filmová sekcia, prednášky s premietaním diapoziťívov, vernisáž a hudba. Na rozdiel od predchádzajúcich ročníkov sme mali aj leitmotív celého festivalu, ktorým sa stala Ázia. Domnievame sa, že to, čo sa v posledných rokoch deje na tomto kontinente, si naozaj zasluži pozornosť. Často dostávajú ľudia prostredníctvom médií skreslené informácie. Myslíme si, že aj takouto formou je možné prebudiť v nich záujem, či pocit spolupatričnosti. Prvá filmová sekcia, tak ako už Rasťo povedal, vznikla vďaka spolupráci s OZ Človek v ohrození. Bolo to päť veľmi zaujímavých snímok, ktoré nejakým spôsobom prinášali miestami až šokujúce príbehy ľudí z rôznych kútov Ázie. V druhej filmovej sekcii sme predstavili tvorbu dvoch slovenských dokumentaristov a svetobežníkov: Pavla Barabáša a Vladu Dudlaka. Potešilo nás, že zaujalo aj rozprávanie Tibora Geljena o budhizme či zážitky Lucie Obenauovej, ktorá sa odhodlala absolvovať cestu do Tibetu stopom. Výstava fotografií Alana Hyžu ukázala spustošenú oblasť a obeť Srí Lanky už dva dni po ničivej prírodnej katastrofe.

n Mali aj tentoraz návštevníci možnosť nejakou formou pri-

spieť na konkrétny záchranný projekt, tak ako počas minulých ročníkov Etnofestivalu?

Lajo: Áno, aj tento rok fungovala po celý čas Etnofestivalu štýlová čajovňa, ktorá okrem voňavých exotických čajov v príjemnom prostredí ponúkala aj šancu prispieť dobrovoľnou sumou na záchranné projekty práve na Srí Lanke, ktoré organizuje OZ Človek v ohrození. Za jeden deň sa vyzbieralo pekných 2 300 Sk.

n Neoddeliteľnou súčasťou festivalu je aj večerný koncert. Aké kapely roztancovali návštevníkov tento rok?

Peter: Hudobná sekcia je v podstate takým uvoľnením po množstve filmov a prednášok, ktoré návštevníci absolvujú v priebehu celého dňa. Napriek tomu, že sme si vzhľadom na obmedzený rozpočet nemohli dovoliť také hudobné esá ako v minulých ročníkoch, ľudia tancovali a dobre sa zabávali, takže sme z toho mali nakoniec dobrý pocit. Na pódiu Estrádnej sály sa vystriedali tri formácie: Karpatské horké - kapela, ktorá má vo svojom repertoári autorské úpravy ľudových piesní zo slovenských regiónov a Moravy, La 3 no Cubano - nový perkusionistický hudobný projekt, ktorý sa snaží prepájať rytmy z rôznych kútov sveta a naším hosťom z Čiech bola skupina Létající rabin, ktorá vychádza zo židovských hudobných tradícií.

n Predpokladám, že značný záujem publika vyvolalo aj vystúpenie brušnej tanečnice...

Peter: Ivana Balážová, umeleckým menom Ivasha, ktorá je zároveň aj lektorkou brušného tanca zožala veľký úspech. Brušnému tanču sa venuje už tretí rok, absolvovala orientálne tanečné štúdiá v Prahe, zároveň je aj absolventkou školy brušného tanca v Turecku. Veríme, že jej tanec Tisíc a jednej noci bol pre návštevníkov príjemným spestrením so závanom exotiky. **Veronika Hanuliaková**